

Sygn. akt VI U 1640/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2016 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania S. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 24 czerwca 2015 r., znak: (...)

w sprawie: S. N.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o wysokość emerytury

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu S. N. prawo do wypłaty emerytury na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej w wysokości określonej w decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. z dnia 5 maja 2015 r. znak (...);

II stwierdza odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VI U 1640/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24.06.2015 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., po rozpatrzeniu wniosku ubezpieczonego S. N. z dnia 01.06.2015 r., ustalił wysokość i podjął wypłatę emerytury od 01.06.2015 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

W punkcie II tej decyzji organ rentowy wskazał sposób obliczenia emerytury oraz jej wysokość na kwotę 2172,25 zł.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony S. N., domagając się jej zmiany poprzez wypłatę świadczenia emerytalnego w kwocie wyliczonej w decyzji ZUS z dnia (...)r. w wysokości 2374,52 zł. Odwołujący podniósł, iż nie zgadza się z decyzją organu rentowego z dnia 24.06.2015 r., w której ZUS przyznał mu emeryturę w wysokości niższej – 2172,25 zł, albowiem ubezpieczony dostarczył w dniu 01.06.2015 r. świadectwo pracy z ostatniego zakładu pracy z dnia 29.05.2015 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. w odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zaprezentowane w zaskarżonej decyzji.

Ponadto Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że decyzją z dnia (...) r. o przyznaniu zaliczki na poczet emerytury, ustalono ubezpieczonemu prawo do świadczenia od (...) r., którego wypłata została zawieszona w związku z kontynuacją zatrudnienia. Do obliczenia emerytury przyjęto kwotę składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę. Organ rentowy pokreślił, iż z uwagi na fakt, że ubezpieczony od (...)r. nabył prawo do emerytury, tj. w II kwartale danego roku, ma zwaloryzowane składki za cały poprzedni rok, a to dzięki mechanizmowi waloryzacji kwartalnej, ponieważ w tym przypadku ostatniej waloryzacji kwartalnej dokonuje się za czwarty kwartał poprzedniego roku, a więc cały rok poprzedzający przejście na emeryturę jest objęty waloryzacją. Organ rentowy dodatkowo wyjaśnił, iż po przedłożeniu przez odwołującego świadectwa pracy w dniu 01.06.2015 r. potwierdzającego zatrudnienie S. N. od 13.06.2011 r. do 29.05.2015 r., decyzją z dnia 24.06.2015 r. ponownie ustalił wysokość i podjął wypłatę emerytury od 01.06.2015 r., tj. od miesiąca w którym został złożony wniosek. Obniżenie kapitału początkowego i składek na ubezpieczenie emerytalne jest spowodowane przyjęciem do obliczenia emerytury – zgodnie z obowiązującymi przepisami – w decyzji z dnia (...) r. kwartalnej waloryzacji kapitału początkowego, a przy podjęciu wypłaty od dnia 01.06.2015 r. w decyzji z dnia 24.06.2015 r. waloryzacji rocznej kapitału początkowego.

Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje:

Decyzją z dnia 05.05.2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego S. N. z dnia 20.04.2015 r. przyznał zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od (...) r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego przez odwołującego oraz obliczył jej wysokość na kwotę 2374 zł 52 gr. Organ rentowy podniósł w treści decyzji, iż wypłata emerytury podlega zawieszeniu, gdyż ubezpieczony kontynuuje zatrudnienie. ZUS wskazał, iż w celu podjęcia wypłaty emerytury S. N. winien przedłożyć świadectwo pracy lub zaświadczenie potwierdzające rozwiązanie stosunku pracy z każdym pracodawcą na rzecz którego praca ta była wykonywana bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

W dniu 01.06.2015 r. ubezpieczony S. N. złożył w ZUS Oddziale w B. wniosek o wypłatę emerytury, dołączając świadectwo pracy z dnia 29.05.2015 r., potwierdzające zakończenie zatrudnienia u pracodawcy z dniem 29.05.2015 r., na rzecz którego wykonywał pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

Rozpoznając powyższy wniosek organ rentowy decyzją z dnia 24.06.2015 r. o ustaleniu wysokości i podjęciu wypłaty emerytury ustalił wysokość emerytury ubezpieczonego na kwotę 2172 zł 25 gr i podjął wypłatę tego świadczenia od 1 czerwca 2015 r., to jest od miesiąca w którym zgłoszono wniosek.

(okoliczności bezsporne, wynikające z treści dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sądowych oraz w aktach rentowych)

Spór w przedmiotowej sprawie dotyczył różnicy w wysokości emerytury ubezpieczonego S. N.. Organ rentowy w decyzji z dnia 5 maja 2015 r. obliczył wysokość tego świadczenia na kwotę 2374 zł 52 gr, a decyzją z dnia 24 czerwca 2015 r. – zaskarżoną w niniejszej sprawie przez ubezpieczonego – obliczył wysokość emerytury na kwotę 2172 zł 25 gr.

Wskazać należy, iż ustalone w sprawie okoliczności faktyczne wskazują jednoznacznie, iż decyzją pierwszorzadową w przedmiocie przyznania ubezpieczonemu emerytury na podstawie art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2015r. poz.748) była decyzja z dnia 5 maja 2015r, która stała się ostateczna i nie było podstaw do jej zmiany z urzędu przez organ rentowy. Decyzja ta zawieszala też wypłatę przyznanej emerytury z powodu kontynuowania przez ubezpieczonego zatrudnienia. Zawieszenie wypłaty świadczenia znajdowało przy tym podstawę normatywną w treści art.103a ustawy emerytalnej, zgodnie z którym prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez

emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Nadto w myśl treści art. 134 ust. 1 pkt 1 ustawy emerytalnej, wypłatę świadczeń wstrzymuje się, jeżeli powstaną okoliczności uzasadniające zawieszenie prawa do świadczeń lub ustanie tego prawa.

Wobec powyższego - zdaniem Sądu - wniosek ubezpieczonego z dnia 1 czerwca 2015 r. o wypłatę emerytury uznać należy za wniosek o wznowienie wypłaty świadczenia złożony w trybie art. 135 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Z treści art. 135 ust. 1 wynika, że w razie ustania przyczyny powodującej wstrzymanie wypłaty świadczenia, wypłatę wznowia się od miesiąca ustania tej przyczyny, jednak nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o wznowienie wypłaty lub wydano z urzędu decyzję o jej wznowieniu.

Należy skonstatować, iż organ rentowy rozważając wniosek ubezpieczonego z dnia 1 czerwca 2015 r. o wznowieniu wypłaty emerytury, przyznanej już uprzednio decyzją z dnia 5 maja 2015 r., nie był uprawniony do obliczenia wysokości świadczenia jak przy rozpoznaniu wniosku pierwszorazowego z dnia 20 kwietnia 2015 r. Decyzja pierwszorazowa z 5 maja 2015 r. powinna uwzględniać pełną wysokość świadczenia, gdyż nie było żadnych podstaw, aby ustalać zaliczkę na poczet emerytury. Zatem świadczenie to powinno podlegać waloryzacji kwartalnej, zgodnie z decyzją z dnia 5 maja 2015 r. albowiem prawo do emerytury przyznane nią zostało ubezpieczonemu od (...)r., tj od osiągnięcia przez ubezpieczonego wieku emerytalnego.

Zgodnie z brzmieniem art. 25a ust. 1 ustawy emerytalnej, przy ustalaniu wysokości emerytury kwota składek na ubezpieczenia emerytalne zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu 31 stycznia roku, za który przeprowadzono ostatnią waloryzację, o której mowa w art. 25, jest waloryzowana kwartalnie.

W myśl art. 25a ust. 2 przywołanej ustawy, w przypadku ustalania wysokości emerytury:

- 1) w pierwszym kwartale danego roku – ostatniej kwartalnej waloryzacji składek dokonuje się na trzeci kwartał roku poprzedniego,
- 2) w drugim kwartale danego roku – ostatniej kwartalnej waloryzacji składek dokonuje się na czwarty kwartał poprzedniego roku,
- 3) w trzecim kwartale danego roku – ostatniej kwartalnej waloryzacji składek dokonuje się za pierwszy kwartał danego roku,
- 4) w czwartym kwartale danego roku – ostatniej kwartalnej waloryzacji składek dokonuje się za drugi kwartał danego roku.

Ponadto należy zauważyć, iż zasadą jest waloryzacja roczna składek i kapitału początkowego na koncie, przypadająca na każdy dzień 1 czerwca danego roku, zaś w przypadku przechodzenia na emeryturę w pozostałych miesiącach, w których pozostanie tylko przy ostatniej waloryzacji rocznej skutkowałoby nieobjęciem waloryzacją określonych okresów (podzielonych na kwartały). W konsekwencji tacy ubezpieczeni znaleźliby się w mniej korzystnej sytuacji od osób przechodzących na emeryturę bezpośrednio po waloryzacji w czerwcu. Ustawodawca aby temu zaradzić wprowadził waloryzację kwartalną, która nie eliminuje wcześniej dokonanej waloryzacji rocznej.

Sąd ustalając stan faktyczny oraz dokonując rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, oparł się na stanowisku zaprezentowanym w wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 18 listopada 2014 r., wydanego w sprawie o sygn. akt III AUa 391/14.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie treści art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w związku z art. 25 i 25a ustawy emerytalnej, zmienił zaskarżoną decyzję ZUS w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu S. N. prawo do wypłaty emerytury na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej w wysokości określonej w decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. z dnia 5 maja 2015 r. znak (...).

Wobec wadliwego i niezgodnego z powołanymi wyżej przepisami prawa materialnego działania organu rentowego, który w zaskarżonej decyzji bez podstawy prawnej, ponownie ustalał wysokość już raz przyznanej ubezpieczonemu i obliczonej co do wysokości emerytury, Sąd Okręgowy na podstawie art. 118 ust. 1a ustawy emerytalnej stwierdził odpowiedzialność tego organu za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.